

Ne per hoc longe melius intelligi
illud iam tempus significare uoluisse
meo quod ait. Adhuc modo dicam et mun-
dus me iam non uidet. quando in fine
seculi auferetur ab oculis damnatorum.
ut illi cum de cetero uideant apud
quos diligentes eum facit pater.
atque ipse mansio non est. Mo dicam
autem dixit. quia et id quod plura
uideatur hominibus. breuissimum est
ante oculos dei. Oportet quoque mo-
dicis istis ipse iohanne euangelista.
Filioli inquit nouissima hora est.

Ne quis potito existimet patrem
tantum modo et filium sine spiritu sancto
apud dilectores suos facere mansionem.
Recolat quod superius de spiritu sancto dic-
tum est. quem mundus non potest
accipere. quia non uidet eum. nec sciat eum.
Uos autem cognoscite eum. quia apud
uos manebit et in uobis erit. Ecce
facit in seculum. cum patre et filio. scilicet eam
spiritus mansionem. Inuis uero quia qua
deus in templo suo; deus in seculum. patris. et
filii. et spiritus sancti. ueniunt ad nos. dum
uenimus ad eos. ueniunt subueniendo.
uenimus obediendo; ueniunt illumi-
nando; ueniunt in uocando. Ueniunt
implendo. ueniunt capiendo; ut
sit nobis eorum non extranea uisio. sed in-
terna. Et in nobis eorum uisio non
mansio sed eterna. Sic mundo
non se filius manifestat. Mundus
enim est dictus hoc loco de quibus con-
tinuo subiunxit atque ait. Quia non
diligit me. sermones meos non seruat;
his sunt qui patrem. et spiritum sanctum non
qua uident. filium autem non ut be-
atificentur. sed ut uideantur. Ad-
modum uident. Nec ipsum in forma di-
uinitatis cum patre et spiritu sancto pariter
inuisibilibus. sed in forma hominis
ubi esse in mundo uoluit patiendos
contempubilibus. iudicandos terribilibus.

Ad uero ad iunxit. Et sermo quem
audistis non est meus. sed quem misit
me pater. Non miremini. non paueant.
non est minor pater. sed non est in a patre.
Non est impar in ipso. sed non est a se ipso.
Neque enim mentitus est dicendo. qui
non diliget me sermones meos non seruat.
Ecce si uos dixit esse sermones; non quod
sibi est ipse contrarius. ubi ait ait dixit.
Et sermo quem audistis non est meus.
et fortasse propter aliquam distinctionem
ubi uos dixit. pluraliter dixit. hoc
est sermones. Ubi autem sermonem.
hoc est uerbum. non sicut est dixit. sed patri.
Sapienter intelligi uoluit. In principio
enim erat uerbum. et uerbum erat apud
deum. et deus erat uerbum. Non utique sicut
sed patri est uerbum. Quomodo nec si uerbum sed patri.
nec sicut filium idem ipse sed patri. Ratione uero auctori-
tribuit. quicquid facit. equalis.
a quo habet hoc ipsum quod illi est in
differenter equalis.

EXPLICIT OMELIA. XXII.

DINCIPIT OMELIA. XXIII.
de eo quod sequitur. Hic locutus sum uobis apud uos
manebatque ad pacem meam do uobis. non quoniam
mundus dat ego do uobis.

IN PRECE DE NIJLECTIONE
sacri euangelii quae sequuntur ista
quae modo recitata est. Dominus
dixit se et patrem ad dilectores
suos esse uenturos. et apud eos
mansionem esse facturos. Iam uero
et superius dixerat de spiritu sancto.
uos autem cognoscite eum. quia
apud uos manebit. et in uobis
erit. Unde intelleximus in se
tamquam in templo suo simul manere
trinitatem deum. Nunc autem dicit.
Hic locutus sum uobis apud uos manens.
Illa itaque mansio alia est quam superius
promisit futura cum patre. Hic uero alia
quam presentem esse testatur; illa spiritualis est
atque intractabilis. reddatur.